

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

11. funkční období

172

Návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek a o změně zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (stykový zákon)

(Navazuje na sněmovní tisk č. 736 ze 7. volebního období PS PČR)

2017

ZÁKON

ze dne 2017

o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek a o změně zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (stykový zákon)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁSADY JEDNÁNÍ A STYKU POSLANECKÉ SNĚMOVNY A SENÁTU MEZI SEBOU A NAVENEK

§ 1

Úvodní ustanovení

Tento zákon upravuje některé zásady jednání a styku Poslanecké sněmovny (dále jen „Sněmovna“) a Senátu mezi sebou a navenek.

§ 2

Jednání o návrhu ústavního zákona nebo jiného zákona vyžadujícího souhlas obou komor

(1) Jestliže Sněmovna vysloví souhlas s návrhem ústavního zákona nebo návrhem jiného zákona vyžadujícího souhlas obou komor a Senát takový návrh schválí, je návrh zákona přijat. Jestliže Senát takový návrh zákona nepřijme, jeho projednávání končí.

(2) Jestliže Senát přijme návrh ústavního zákona nebo návrh jiného zákona vyžadujícího souhlas obou komor ve znění odlišném od znění schváleného Sněmovnou, postoupí jej Sněmovně k opakovanému projednání. Přijme-li Sněmovna postoupený návrh zákona ve znění odlišném od znění schváleného Senátem, postoupí jej opět Senátu. Projednávání takového návrhu zákona končí přijetím návrhu zákona oběma komorami nebo nepřijetím návrhu zákona jednou z komor. Není-li návrh ústavního zákona nebo návrh jiného zákona vyžadujícího souhlas obou komor přijat do skončení zasedání Sněmovny, jeho projednávání končí.

Součinnost komor při projednávání návrhů zákonů

§ 3

(1) Vysloví-li Sněmovna s návrhem zákona souhlas, může pověřit poslance, aby v Senátu odůvodnil pozměňovací návrhy, které Sněmovna přijala.

(2) Zamítne-li Senát návrh zákona nebo vrátí-li jej Sněmovně s pozměňovacími návrhy, může pověřit senátora, aby ve Sněmovně odůvodnil usnesení Senátu.

(3) Při odůvodňování usnesení komory, jejímiž jsou členy, na schůzi druhé komory nebo jejího orgánu mají pověřený poslanec a pověřený senátor obdobné postavení jako navrhovatel; nemohou však vzít předložený návrh zpět. Účastní-li se jednání navrhovatel, udělí se slovo pověřenému poslanci nebo pověřenému senátorovi po navrhovateli.

§ 4

(1) Pro účely projednávání návrhu zákona Senátem se za návrh zákona, se kterým Sněmovna vyslovila souhlas, považuje pouze návrh zákona postoupený Senátu předsedou Sněmovny.

(2) V případě postoupení opraveného znění návrhu zákona předsedou Sněmovny Senátu počíná běžet třicetidenní lhůta k projednání návrhu zákona Senátem podle čl. 46 odst. 1 Ústavy znovu; k běhu ústavní lhůty předchozích znění návrhu zákona se nepřihlíží.

§ 5

Pro účely projednávání Senátem zamítnutého nebo s pozměňovacími návrhy vráceného návrhu zákona Sněmovnou se za takový návrh zákona považuje pouze návrh zákona postoupený Sněmovně předsedou Senátu.

§ 6

Zákonná opatření Senátu

(1) Předseda Senátu postoupí nově zvolené Sněmovně zákonné opatření Senátu bez zbytečného odkladu tak, aby je mohla projednat na své první schůzi.

(2) Senát může pověřit svého člena, aby ve Sněmovně odůvodnil přijetí zákonného opatření. Pověřený senátor má na schůzi Sněmovny obdobné postavení jako pověřený senátor podle § 3 odst. 2 a 3.

(3) Po projednání zákonného opatření Senátu ve Sněmovně sdělí předseda Sněmovny bez zbytečného odkladu předsedovi Senátu, zda Sněmovna na své první schůzi zákonné opatření Senátu schválila.

§ 7

Stálé delegace Parlamentu v meziparlamentních organizacích a v jiných mezinárodních institucích

(1) Parlament je zastoupen v meziparlamentních organizacích svými stálými delegacemi (dále jen „stálá delegace“).

(2) Členem stálé delegace za Sněmovnu může být jen poslanec. Členem stálé delegace za Senát může být jen senátor.

(3) Členy stálých delegací, jejich vedoucí a zástupce vedoucích volí a odvolává komora podle svého jednacího řádu. Volba se koná většinovým způsobem.

(4) Pokud se komory neshodnou na jiném postupu, případnou po zaokrouhlení na celá čísla dvě třetiny míst ve stálé delegaci Sněmovně a jedna třetina míst ve stálé delegaci Senátu.

(5) Pro rozdělení míst vedoucích stálých delegací mezi komorami platí obdobně odstavec 4. Při ustavování stálých delegací za Sněmovnu v novém volebním období Sněmovny vylosuje předseda Sněmovny ty stálé delegace, jejichž vedoucí zvolí Sněmovna, a ty, jejichž vedoucí zvolí Senát. Je-li vedoucím stálé delegace zvolen člen jedné komory, volí se jeho zástupce z řad členů druhé komory.

(6) U zastoupení Parlamentu v jiných mezinárodních institucích postupují komory obdobně podle odstavců 1 až 5.

§ 8

Pracovní skupina komor

(1) Komory mohou zřídit pro řešení určité otázky nebo souboru otázek shodnými usneseními pracovní skupinu komor (dále jen „pracovní skupina“). Shodnými usneseními stanoví rovněž počet členů pracovní skupiny, počet členů za každou z komor, pravidla jejího jednání, úkoly a lhůtu pro předložení návrhu nebo stanoviska.

(2) Při volbě členů pracovní skupiny postupuje komora obdobně podle ustanovení svého jednacího řádu o volbě komisí většinovým způsobem.

(3) Pracovní skupina volí svého vedoucího a jeho zástupce. Je-li vedoucím zvolen člen jedné komory, volí se jeho zástupce z řad členů druhé komory.

(4) Jednání pracovní skupiny je neveřejné, pokud se pracovní skupina neusnese jinak. Členové pracovní skupiny informují komoru, za niž byli zvoleni, o výsledcích jednání pracovní skupiny.

§ 9

Parlament jako účastník v řízení o kontrole ústavnosti zákonů a mezinárodních smluv

Je-li Parlament účastníkem řízení podle čl. 87 odst. 1 písm. a) nebo podle čl. 87 odst. 2 Ústavy před Ústavním soudem, jednají jeho jménem jednotlivé komory. Jde-li v řízení před Ústavním soudem o návrh na zahájení řízení o zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení, která byla přijata od 1. ledna 1993 do 8. prosince 1996¹⁾, nebo jedná-li se o návrh na zahájení řízení o zrušení zákona o státním rozpočtu nebo jeho jednotlivých ustanovení, jedná jménem Parlamentu Sněmovna.

¹⁾ Rozhodnutí prezidenta republiky o svolání zasedání Senátu Parlamentu České republiky č. 292/1996 Sb.

§ 10

Vzájemné informování komor o výsledcích jednání

(1) Předsedové komor si bez zbytečného odkladu vzájemně zasílají usnesení komor k návrhu vlády na rozhodnutí o vyhlášení stavu ohrožení státu nebo o vyhlášení válečného stavu, na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, na vyslovení souhlasu s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky nebo s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky či na vyslovení souhlasu k ratifikaci mezinárodní smlouvy.

(2) Předsedové komor si bez zbytečného odkladu zasílají usnesení komor, jímž jedna z komor zrušila rozhodnutí vlády podle čl. 43 odst. 4 nebo 5 Ústavy, a usnesení komor podle čl. 66 Ústavy, že prezident republiky nemůže svůj úřad ze závažných důvodů vykonávat nebo že důvody bránící mu ve výkonu úřadu pominuly.

§ 11

Společná schůze komor

Pokud jednací řád Sněmovny poskytuje práva a ukládá povinnosti poslanci, orgánu Sněmovny nebo poslaneckému klubu, mají na společné schůzi komor stejná práva a povinnosti též senátor, orgán Senátu a senátorský klub²⁾.

§ 12

Ochrana míst pro společné schůze komor

Jednají-li komory na společné schůzi mimo objekty, které tvoří sídlo Parlamentu³⁾, vztahují se po dobu jednání na taková místa, na jejich ochranu a chování v nich přiměřeně pravidla stanovená pro objekty Sněmovny.

§ 13

Přechodná ustanovení

(1) Poslanci a senátoři zvolení podle dosavadních předpisů za členy stálých delegací (§ 7), jakož i jejich vedoucí a jejich zástupci, se považují za zvolené podle tohoto zákona.

(2) Ustanovení § 7 odst. 4 a 5 se použije poprvé při ustavování stálých delegací za Sněmovnu po prvních volbách do Sněmovny konaných po nabytí účinnosti tohoto zákona.

²⁾ Například § 54 odst. 5 a 9 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

³⁾ Zákon č. 59/1996 Sb., o sídle Parlamentu České republiky.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny

§ 14

Zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 192/2002 Sb., zákona č. 282/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 482/2004 Sb., zákona č. 167/2005 Sb., zákona č. 205/2006 Sb., zákona č. 573/2006 Sb., zákona č. 162/2009 Sb., zákona č. 402/2009 Sb., zákona č. 265/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 275/2012 Sb. a zákona č. 265/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 97 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „ ; jde-li o návrh ústavního zákona nebo jiného zákona vyžadujícího souhlas obou komor, lze v rozpravě pouze navrhnout pozměňovací návrhy k návrhu zákona ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, popřípadě podat návrh na přerušení projednávání do doby, než se k věci vyjádří garanční výbor“.
2. V § 97 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Neschválí-li Sněmovna návrh ústavního zákona nebo jiného zákona vyžadujícího souhlas obou komor ve znění schváleném Senátem, hlasuje Sněmovna o pozměňovacích návrzích. Poté se Sněmovna usnese, zda s návrhem zákona vyslovuje souhlas. Vysloví-li Sněmovna s návrhem zákona souhlas, zašle se návrh zákona Senátu; ustanovení odstavce 1 se užije obdobně.“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem dvanáctého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.